

Dkt. Robert A. Peterson, Roho Mtakatifu na Muungano na Kristo, Kipindi cha 13, Misingi ya Muungano na Kristo katika Paulo, 1 na 2 Wakorintho

© 2024 Robert Peterson na Ted Hildebrandt

Huyu ni Dkt. Robert Peterson katika mafundisho yake kuhusu Roho Mtakatifu na muungano na Kristo. Hiki ni kipindi nambari 13, Misingi ya Muungano na Kristo katika Paulo, 1 na 2 Wakorintho.

Tunapoendelea na masomo yetu kuhusu muungano na Kristo katika Paulo, hebu tutafute msaada wa Bwana.

Baba, asante kwa neno lako takatifu. Asante kwa kutupa Roho wako Mtakatifu na kutufanya watakatifu wako. Fungua macho yetu ili tuweze kuona mambo ya ajabu katika neno lako. Tutie moyo, utuongoze katika njia ya milele, tunaomba kupitia Yesu Kristo, mpatanishi. Amina.

Tunasoma vifungu vya Paulo ambavyo anafundisha umoja na Kristo.

Tunachagua sana kwa sababu muungano na Kristo unaenea katika barua za Paulo. Kama tutakavyoona baadaye, tunapofupisha baadhi ya mada na mawazo yake, inaweza kuwa katika marejeleo ya kawaida katika salamu na mwisho wa barua. Nusu ya hizo zina marejeleo ya muungano na Kristo.

Ikawa tu sehemu ya msamiati wake. Jina la mtu na kisha katika Kristo, kwa mfano, Timotheo, na katika Kristo ni sawa na Mkristo wakati mwingine. Katika Kristo ni sawa na Mkristo.

Lugha ya Kristo huwa na msingi mkuu wa uhusiano na Kristo, lakini mambo mengine mengi, ni neno zuri, ni kwamba amejifunza na kuifunua. Mambo mengine mengi ya msingi katika lugha ya Kristo yako juu ya msingi huo, ikiwa tunaweza kuzungumza hivyo. Bila shaka, ndani yake, katika Kristo, haizungumzii kila mara kuhusu muungano na Kristo, lakini mara nyingi, inazungumzia.

Katika 1 Wakorintho 10, Paulo anafundisha kuhusu Meza ya Bwana, na mistari hii inapaswa kuzingatiwa zaidi kuliko ilivyo kwa kuzingatia utaratibu maarufu wa kifungu cha Meza ya Bwana katika 1 Wakorintho 11. Hilo ni kifungu muhimu, lakini Paulo anakusudia tusome kwa kuzingatia maneno yake ya awali hapa katika sura ya 10. 1 Wakorintho 10:16-22.

Kikombe cha baraka tunachobariki, je, si ushirika katika damu ya Kristo? Ona kwamba Paulo anabadilisha mpangilio; badala ya mkate na kikombe, anataja kikombe kwanza. Je, mkate tunaoumega si ushirika katika mwili wa Kristo? 1 Wakorintho 10:17 . Kwa sababu kuna mkate mmoja, sisi tulio wengi tu mwili mmoja, kwa maana sote twashiriki mkate mmoja.

Wafikirini Waisraeli, je, wale wanaokula dhabihu hawashiriki madhabahuni? Basi, namaanisha nini kwamba chakula kilichotolewa kwa sanamu ni kitu? Au kwamba sanamu ni kitu? Hapana, namaanisha kwamba kile ambacho watu wa mataifa hutoa, wanakitoa kwa mashetani, wala si kwa Mungu. Sitaki ninyi mshiriki na mashetani. Hamwezi kunywa kikombe cha Bwana na kikombe cha mashetani.

Hamwezi kushiriki katika meza ya Bwana na katika meza ya mashetani. Je, tumchochee Bwana wivu? Je, sisi tuna nguvu kuliko yeye? Maneno makali. Katika muktadha mpana na finyu, Paulo anajaribu kuwazuia kanisa la Korintho, hasa wanaume wa kanisa, kushiriki bila kujua katika ibada ya kipagani.

Baadhi yao kwa upumbavu wanafikiri wanaweza kula milo kwenye mahekalu ya sanamu bila kuadhibiwa. Wanadai tabia kama hiyo haina athari yoyote kwa maisha ya Kikristo. Sababu yao inaonekana kwamba kwa sababu sanamu hazina uhalisia, kula milo iliyotolewa kafara kwao hakuna madhara.

Ingawa Paulo anakubali kwamba sanamu hazina uhalisia, anakataa hoja zao. Kinyume chake, waumini hawapaswi kujihusisha na sanamu au mahekalu yao. Kwa nini? Kwa sababu, nukuu, kile ambacho wapagani hutoa sadaka, wanakitoa kwa mashetani, na si kwa Mungu.

Sitaki mshiriki, neno kuu katika kifungu hiki, na mapepo. Funga nukuu, mstari wa 20. Wazo hili la kushiriki na ulimwengu wa ajabu, yaani, uovu usio wa kawaida pamoja na wema usio wa kawaida na Mungu, linaimarishwa na marejeleo ya Paulo kuhusu dhabihu za Agano la Kale katika mstari wa 18.

Kwa hivyo, huu ndio mtiririko wa mawazo. Baada ya kusema mara mbili, waumini wanaoshiriki Meza ya Bwana kwa imani wanaona kwamba ni ushiriki, mstari wa 16, katika damu na mwili wa Kristo—tena, kugeuza vitu vya asili.

Kisha, anazungumzia kuhusu kushiriki na mapepo yaliyohusika katika ibada ya kipagani. Na kisha, mfano mwingine, wakati huu kutoka Agano la Kale, kushiriki katika dhabihu zilizowekwa na Mungu, mstari wa 18. Kwa swali la balagha, Paulo anaelekeza kwenye desturi za ibada za Kiyahudi za siku zake ambazo zilitegemea mafundisho ya Agano la Kale.

Kushiriki chakula kilichotolewa katika dhabihu kulimaanisha kushiriki katika tendo la kidini la dhabihu, yaani, kushiriki katika ibada ya Mungu wa Israeli. Iliimaanisha kushiriki kwa imani katika faida za madhabahu, mstari wa 18. Fikiria watu wa Israeli.

Je, wale wanaokula dhabihu si washiriki katika madhabahu? Katika muktadha wa karibu, hivyo, Paulo anazungumzia kushiriki na mapepo katika milo ya kidini ya kipagani na kushiriki na Mungu wa Israeli katika dhabihu za Kiyahudi. Msisitizo uko kwenye athari za ajabu za kushiriki. Neno koinonia limetumika mara mbili katika mstari wa 16 kuhusu koinonia katika damu ya Kristo, na koinonia katika mwili wa Kristo inamaanisha kushiriki na kushiriki.

Tafsiri nzuri sana ingekuwa ushirika. Tunatumia neno hilo, bila shaka, la Meza ya Bwana ikiwa tungeelewa tu kwamba maana ya ndani kabisa ya Meza ya Bwana, kukumbatiana kwa mtu mwingine yeyote, kwa kweli ni ushirika au muungano na Kristo. Kwa hivyo, Paulo anapozungumzia Wakristo kushiriki katika Meza ya Bwana, anamaanisha kwamba kwa kufanya hivyo, wanashiriki, wanashirikiana, na wanashiriki katika mwili na damu ya Kristo.

Yaani, wanashiriki faida za dhabihu ya Kristo mara moja tu msalabani. Mstari wa 16, kikombe cha baraka tunachobariki, je, si ushirika katika damu ya Kristo? Je, mkate tunaoumega si ushirika katika mwili wa Kristo? Kuna maswali ya balagha, na chembe hasi ya Kigiriki iliyotumika inaonyesha jibu chanya. Yaani, ni, sivyo? Ni, sivyo? Champa na Rosner wana ufahamu.

"Kwa msaada wa swali la balagha, mtume anafundisha kwamba washiriki waaminio wa Meza ya Bwana hufurahia ushirika wa kweli na Mungu na kushiriki katika maisha ambayo ametupatia kupitia msalaba." Maelezo yao mazuri kuhusu 1 Wakorintho. Ningelazimika kusema nina uteuzi mzuri wa maoni, na ndiyo ninayopenda zaidi.

Ni waadilifu, wanatoa mitazamo mbalimbali, si wenye msimamo mkali kupita kiasi, na, je, wameelewa muktadha mpana na mdogo wa 1 Wakorintho? Na yote katika nathari iliyoandikwa vizuri. Tafsiri hii inathibitishwa na mstari wa 21, huwezi kunywa kikombe cha Bwana na kikombe cha mashetani.

Hamwezi kushiriki katika meza ya Bwana na katika meza ya mashetani. Wasiwasi wa Paulo si kwa sura za nje tu. Washiriki wana ushirika na mashetani ikiwa tunaweza kuzungumza hivyo, katika dhabihu za kipagani.

Na Kristo akiwa kwenye chakula cha jioni. Kwa mara nyingine tena, Champa na Rosner wanatusaidia. Nukuu: Hoja ya Paulo, yenye msisitizo wake juu ya ushiriki katika damu na mwili wa Kristo, inataka kusisitiza mahali Mungu alipo au mahali ambapo Mungu, mdogo, anaitwa kama mwenyeji au mlinzi au mwenyeji au walenzi wa mlo.

Ushirika si tu na wanaume na wanawake waliokusanyika mezani bali pia na mungu. Kupitia ushirika wetu na Kristo, tunashiriki katika faida za dhabihu yake, ambayo hutumika kuanzisha au kufufua uhusiano wetu wa agano na Mungu. Je, ninafundisha Meza ya Bwana huokoa kiotomatiki? Hapana! Lakini ni injili, iliyowekwa kwa sherehe, ili kanisa lisisahau injili kamwe.

Kila mnapokula mkate huu na kunywa kikombe hiki, mnatangaza kifo cha Bwana, upatanisho, na Injili hadi atakapokuja. Tafsiri hii inathibitishwa, kama tulivyosema, na mistari inayofuata mistari wa 16. Kama Warumi 6:1-11 na Wakolosai 2:11-12 zinavyozungumzia muungano na Kristo kama maana muhimu zaidi ya ubatizo wa Kikristo, Warumi 6 :1-11, Wakolosai 2:11-12, maana inayovutia zaidi, pana, na ya kina ya ubatizo wa Kikristo ni muungano na Kristo.

Kwa hivyo hapa, katika 1 Wakorintho 10, Paulo anafundisha kwamba washiriki waaminio katika Meza ya Bwana hupokea faida za muungano na Kristo. Wanafurahia ushirika wa kweli naye, na sizungumzii kile tunacholeta, hisia zetu, ambazo ni muhimu na ni mwikio wa kibinafsi kwa uhalisia wa kweli wa neema ya Mungu katika Meza Takatifu. Ninazungumzia uhalisia wa kweli wa neema ya Mungu katika Meza Takatifu, kama vile Roho Mtakatifu anavyotuletea faida za Kristo, aliyeketi mkono wa kuume wa Mungu, kwetu katika Meza ya Bwana ili iwe njia ya neema.

Otomatiki? Hakuna kitu kama hicho. Ninaposema ubatizo katika Meza ya Bwana ni maneno yanayoonekana ambayo Injili huyaweka katika sherehe, singeyahusisha zaidi ya Neno. Neno la Mungu ni njia ya neema.

Wakristo wote wa kiinjili wanakubaliana. Injili inapohubiriwa, neema hutolewa. Je, ina ufanisi kiotomatiki? Hapana.

Bila shaka, ni lazima ipokelewe kwa imani. Na vivyo hivyo kwa ubatizo katika Meza ya Bwana. Ulaya imejaa, na Ufaransa imejaa mamilioni ya watu waliobatizwa katika Kanisa Katoliki la Roma wakiwa watoto wachanga ambao hawajaokoka.

Sakramenti hazifanyi kazi, kinyume na ubishi wa Roma, ex opere operato, kwa utendaji tu wa kitendo, neema hutolewa. Hapana. Lakini neema, neema halisi, hutolewa.

Na mwikio wetu kwa neema hiyo lazima uwe imani, ambayo pia ni zawadi ya Mungu, lakini hiyo ni mada nyingine. Washiriki wanaoamini hupokea faida za muungano na Kristo. Wanafurahia ushirika wa kweli na Kristo na kushiriki baraka za dhabihu yake ya upatanisho.

Na kama 1 Wakorintho 10:16 inavyozungumzia ushirika wa wima pamoja naye katika Karamu. Sio kikombe cha baraka; hicho ni kikombe cha tatu katika sherehe ya Pasaka

ya Kiyahudi ya karne ya kwanza, kikombe cha ukombozi. Sio kikombe cha baraka, ushiriki katika damu ya Kristo.

Huu ni ushirika wa wima, ushiriki, na kushiriki na Kristo. Mstari unaofuata unazungumzia ushirika mlalo katika muungano na Kristo. Muungano wetu naye unatuongoza kwenye muungano kati yetu, na Wakorintho wanahitaji kusikia hilo, kulingana na sura za kwanza na mgawanyiko wao.

Na ndiyo maana vipengele vimegeuzwa, kwa njia, kwa sababu Paulo anatoka, badala ya kugeuza mkate kuwa kikombe, anaelekea mkate na kisha anaomba jinsi walivyoadhimisha Meza ya Bwana. Hatuamriwi kufanya hivyo kama walivyofanya. Walitumia mkate wa kawaida, au labda mikate, na mkate ungemjia mshiriki mwamini, ambaye angevunja kipande na kukipitisha.

Paulo anatumia taswira hiyo katika mstari wa 17 kuzungumzia muungano mlalo au ushirika na waumini wengine, ambao umejengwa katika muungano wima na Kristo, ambayo ndiyo maana kuu ya Karamu ya Meza. Kwa sababu kuna mkate mmoja, sisi tulio wengi tu mwili mmoja, kwa maana sote tunashiriki mkate mmoja, mkate wa kawaida, ambao Paulo anatumia kama ishara ya umoja wao wa kawaida wa usawa. Hii ndiyo sababu Paulo anageuza mkate na kikombe katika mstari wa 16, kama nilivyosema, ili kutoa mpito rahisi kutoka muungano wima hadi umoja mlalo katika mstari unaofuata.

Swali la kitheolojia linakuja: ikiwa ubatizo wa Kikristo unamaanisha muungano wa awali na Kristo, hauufanikishi kiotomatiki, lakini unaashiria injili tunayoiamini, na tunaokolewa, basi kwa nini tunahitaji muungano endelevu na Kristo katika Meza ya Bwana? Ni kama kuuliza, kwa nini tunahitaji neema na imani endelevu? Kwa nini tunahitaji injili endelevu? Kwa nini tumeunganishwa na Kristo kwa wokovu mara moja na kwa wote. Lakini Mungu hutumia njia za neema, kuhubiri na kusoma neno, sala, na ushiriki wetu wa kuamini katika Meza ya Bwana kama njia ya kuimarisha imani. Kwa hivyo, Calvin anazungumzia kuhusu Mungu kutumia Meza ya Bwana ili kuimarisha kifungo chetu cha muungano na Kristo na kuimarisha kifungo chetu.

Ninajitahidi kupata neno, na nikielewa jinsi akili yangu ya zamani inavyofanya kazi, itakuja baadaye. Zaidi ya hayo, katika mstari wa 17, Paulo anarejelea taswira ya kanisa kama mwili wa Kristo. Anafanya hivyo karibu bila mpangilio.

Haelezi kabisa. Ni sehemu tu ya msamiati wa Kikristo. Kwa sababu kuna mkate mmoja, sisi tulio mwili mmoja, sisi tulio wengi tu mwili mmoja, kwa maana sote twashiriki mkate mmoja.

Kadri washiriki wengi wa kutaniko la Korintho wanavyoshiriki mkate mmoja wa kawaida katika Meza ya Bwana, wao ni mwili mmoja. Wengi wanakuwa mwili mmoja wa Kristo, kanisa moja, katika kushiriki mkate. Muungano wao na Kristo,

unaopatikana katika Meza ya Bwana, huanzisha na kuonyesha muungano wao kati yao kama mwili wa Kristo.

1 Wakorintho 15:21-23. Hatuwezi kuchunguza kila andiko la Paulo. Kuhusu muungano na Kristo, ninachagua baadhi ya mazuri, nami nitasema tu hivyo.

Bila shaka nisingemsema yeyote dhidi yao. Paulo anawalinganisha na kuwatofautisha wanadamu wawili. 1 Wakorintho 15:21-23.

Bila shaka ni Adamu wawili. Baada ya kutafakari matokeo mabaya kwa waumini ikiwa Kristo hangefufuliwa kutoka kwa wafu, katika 1 Wakorintho 15:12-19, nataja kama moja ya mambo mawili, Bwana alitumia sana maishani mwangu nikiwa na umri wa miaka 21 kunileta kwenye imani katika Kristo. Nikasema, Mungu anaweza kuwa mwaminifu kiasi gani? Anasema kwa rangi nyeusi na nyeupe, ni nini kingepatikana kama Yesu hangefufuliwa? Maafa.

Tungekuwa kundi la wapumbavu. Mitume wangemfanya Mungu kuwa waongo. Tungepotea.

Wale waliokufa katika Kristo wangepotea. Lakini sasa katika mstari wa 20, jambo lingine, kwa njia, lililonishawishi ni Utatu. Bila shaka, nilikuwa nimesikia habari zake hapo awali, lakini nikiwa kijana wa miaka 21 niliyemjia Kristo, nilisoma Biblia kwa bidii, hasa Paulo, na niliona katika mawazo yake kila mahali.

Juu ya mawazo yake, chini ya mawazo yake, katikati, fundisho la Utatu liko kila mahali. Nami nikasema, ni nani angetunga hili? Ni kikwazo. Ni fumbo.

Inapita uwezo wetu wa kuelewa. Hili lazima liwe la asili ya kimungu, si la kibinadamu. Hili lazima liwe jinsi Mungu amekuwa siku zote.

Vyovyote vile, mstari wa 20 wa 1 Wakorintho 15. Lakini kwa kweli, Kristo amefufuka kutoka kwa wafu—limbuko la kwanza la wale waliolala.

Wakorintho, kama waumini katika Kristo, na Paulo akiwaona hivyo, wengi wao, wangewezaje kutilia shaka ufufuo wa Kristo? Kwa sababu kama Wagiriki na Warumi, walionekana, Warumi walipoingiwa na utamaduni wa Kigiriki na Kirumi, waliona kilichotokea kwa miili katika kifo. Na dhana yao isiyo na maana ilikuwa ufufuo wa mwili, na walipata hii kutoka kwa wanafalsafa wao, ndiyo maana kwenye Kilima cha Mars Paulo alipotaja ufufuo, wanafalsafa wa Kigiriki walimcheka tu. Hiyo ni upuuzi.

Walidhani ufufuo ulimaanisha maiti zenye uvundo kurudi kwenye uhai. Ninaambiwa si tofauti kabisa na zombie. Mimi si mtaalamu wa zombie.

Nitawaachia baadhi ya wana wetu wazima eneo hilo. Sielewi hilo, kweli. Lakini hata hivyo, maiti zinazooza zikitembea? Ah! Na Paulo anajitahidi sana hapa kuonyesha kwamba, kwa ufupi, miili yetu inayokufa na ile inayoharibika itakuwa isiyokufa na isiyoharibika.

Kwa kweli, wao ni wa milele, hawafi, watukufu, wenye nguvu, na wa kiroho, wakitawaliwa na Roho Mtakatifu katika ufufuo wa wafu, kwa hivyo hawaelewi ufufuo wa wafu, na mawazo yao yasiyo na maana kuhusu miili inayooza kufufuliwa kwa kweli yana athari mbaya kwa ufufuo wa Yesu, ambao wanaamini ili waokolewe. 1 Wakorintho 15:3 na 4, ni injili, kifo na ufufuo wa Kristo, na mtu huyo lazima amwamini.

Kwa hivyo, anaonyesha kutokukubaliana kwao. Lakini kwa kweli, Kristo amefufuliwa kutoka kwa wafu, limbuko la wale waliolala. Kwa maana kama vile kifo kilivyokuja kwa mtu, vivyo hivyo ufufuo wa wafu umekuja kwa mtu.

Kwa maana kama vile katika Adamu wote hufa, vivyo hivyo katika Kristo wote watahuishwa. Lakini kila mmoja kwa mpango wake mwenyewe, Kristo limbuko, kisha wale walio wa Kristo atakapokuja. Paulo anawalinganisha na kuwatofautisha wanadamu wawili.

Kama vile Adamu alivyoleta kifo katika ulimwengu wa wanadamu kupitia dhambi yake ya kwanza, Kristo, Adamu wa pili, huleta uzima kupitia ufufuo wake kutoka kwa wafu. Alifufuliwa kwanza na atawafufua watu wake atakaporudi tena. Hapa Paulo anawaelezea Wakristo kama, nukuu, wale walio wa Kristo, mstari wa 23.

Matumizi ya Paulo katika Kristo katika mstari wa 22 yanapaswa kusomwa dhidi ya matumizi yake katika Adamu katika mstari huo huo. Kwa hivyo, katika Kristo huakisi maana ya msingi ya mahali, inayohusiana na mahali, ya usemi unaotumika kwa mfano kuashiria ulimwengu, milki, na ufalme. Wote walio katika milki ya Adamu hufa.

Wale wote walio katika ufalme wa Kristo watafanywa kuwa hai atakaporudi. Champa na Rosner wanakamata roho ya Paulo katika Adamu, katika Kristo sambamba na kifungu hiki. Paulo anawasilisha aina fupi zaidi ya hadithi ya ukombozi inayoweza kufikirika.

Tatizo la asili la dhambi hupata suluhisho lake la mwisho wa dunia kupitia mafanikio ya mwisho ya ufufuo yaliyotimizwa na Kristo. Kwa maana kama vile katika Adamu wote hufa, vivyo hivyo katika Kristo wote watafufuliwa. Kuwa katika Adamu, wanasema kwa busara na kwa ufupi, ni kuwa sehemu ya kundi linalompata Adamu mwakilishi na kiongozi wake, na kupata utambulisho na hatima yake katika Adamu na kile alichowaletea watu wake.

Kuwa ndani ya Kristo ni kuwa sehemu ya kundi linalompata mwakilishi na kiongozi wake ndani ya Kristo, ambalo hupata utambulisho na hatima yake ndani ya Kristo na kile alichokileta kwa watu wake. Ni ulinganifu mzuri. Loo, ni kinyume katika athari zao, lakini katika majukumu yao, wao ni Adamu wawili na vichwa vya agano, vichwa vya shirikisho vya watu wao.

Adamu, watu wote. Kristo, Paulo amewastahilisha wote walio wake. Maneno katika Adamu na katika Kristo yanaimarisha wazo la mshikamano wa ushirika.

Mstari unaofuata unaweka wazi kwamba kwa kufanywa hai, nukuu, Paulo anafikiria ufufuo, kwa kuwa wale walio wake watafanywa hai, yaani watafufuliwa, atakapokuja, nukuu ya mwisho. Ningeweza kufanya mengi zaidi na 1 Wakorintho 15, lakini tunataka kupata mada na mawazo ya Paulo na hata mchango wake katika theolojia ya kimfumo katika hotuba ijayo ijayo hivi karibuni. Lakini siwezi kupinga mstari wa mwisho katika 1 Wakorintho 15: Kwa hiyo, ndugu zangu wapendwa, iweni imara, msiondoke, mkizidi sana kufanya kazi ya Bwana, mkijua ya kwamba kazi yenu si bure katika Bwana.

Hapa ni mojawapo ya sehemu nyingi ambapo mtume anaelezea matendo ya Mkristo kama yalivyo katika Bwana, kumaanisha kwa ajili ya Kristo. Kazi inayotajwa hapa ni kazi ya Kikristo, huduma inayofanywa kwa ajili ya Kristo. Kwa sababu Yesu yu hai kutoka kwa wafu, Paulo anawahimiza Wakorintho kuwa wasioyumba na wenye msimamo.

Wanaweza kusimama imara, bila kujali hali, na kuwa na nanga hii, aliyesulubiwa, ndiye aliye hai. Kwa hivyo, wanaweza kuzaa matunda katika kazi ya Bwana, wakijua haitakuwa bure. Tukizungumzia Kristo, kuhusu kazi ya Kikristo, Barrett, CK Barrett ni mpole, nukuu, kwa kuwa inafanywa katika Bwana, haiwezi kuangamia zaidi kuliko yeye, nukuu ya karibu.

Maelezo muhimu ya Barrett kuhusu Waraka wa kwanza kwa Wakorintho. Na usiamini, niko kwenye 2 Wakorintho. 2 Wakorintho 1:3-7.

Ahimidiwe Mungu, Baba wa Bwana wetu Yesu Kristo, Baba wa rehema na Mungu wa faraja yote, atufarijiye katika dhiki zetu zote, ili nasi tuweze kuwafariji wale walio katika dhiki zozote, kwa faraja ambayo sisi wenyewe tunafarijiwa nayo na Mungu. Kwa kuwa kama vile tunavyoshiriki mateso ya Kristo kwa wingi, vivyo hivyo katika Kristo, tunashiriki faraja nyingi pia. Tukiteseka, ni kwa ajili ya faraja na wokovu wenu.

Tukifarijiwa, ni kwa ajili ya faraja yenu, ambayo mnapata mnapovumilia mateso yale yale tunayoteseka sisi. Tumaini letu kwenu halitikisiki, kwa maana tunajua ya kuwa mnaposhiriki mateso yetu, mtashiriki pia faraja yetu. Paulo anaanza kwa kumsifu Mungu, Baba wa Bwana Yesu Kristo.

Kwa umuhimu, Mtume anamtaja kama Baba wa rehema na Mungu wa faraja yote. Mstari wa 3. Maneno haya yanaunda msingi wa mafundisho yafuatayo. Baba mwenye rehema na faraja huwafaraji waumini katika mateso yao ili kuwaandaa kuwafaraji wengine katika mateso yao.

Ni faraja ya Mungu inayowafaraji waumini kuwapa wengine. Mstari wa 4. Hadi sasa, kutajwa pekee kwa Kristo ni kama Mwana wa Mungu. Sasa, mambo yamebadilika.

Paulo anaona mapenzi ya Wakristo kikristo. Tunaposhiriki mateso ya Kristo kwa wingi, kupitia Kristo, tunashiriki faraja kwa wingi pia. Mstari wa 5. Ni muhimu kutangaza kile ambacho mstari huu haumaanishi.

Bila shaka, waumini hawashiriki katika mateso ya ukombozi ya Kristo. Hilo linabaki kuwa la kipekee kabisa. Mpatanishi pekee ndiye anayefanya upatanisho.

Hatufanyi upatanisho. Pia, mchanganyiko wa mateso ya sasa na faraja ya baadaye, ingawa haijatengwa, hauzingatiwi kimsingi. Badala yake, Paulo anafikiria mchanganyiko wa mateso ya sasa na faraja ya sasa.

Mfano wa kawaida ni mateso ya sasa na faraja ya baadaye, lakini hapa, msukumo wake mkuu ni mateso ya sasa na faraja ya sasa. Ukitaka, kuleta faraja ya baadaye katika wakati uliopo. Hiyo ni kusema, muungano na Kristo katika kifo na ufufuo wake hauhusishi tu mateso ya sasa na utukufu wa baadaye bali pia mateso ya sasa na utukufu wa sasa unaopatikana kama msaada na faraja ya Baba.

Na msaada huu na faraja hii ni kwa ajili ya watu wote. Tukiteseka, ni kwa ajili ya faraja na wokovu wenu. Na tukifarajiwa, ni kwa ajili ya faraja yenu, mnayopata mnapovumilia mateso yaleyale tunayoteseka sisi.

Kama vile Bwana Yesu alivyokufa na kufufuka, tunaweza kuwa na uhakika kwamba waumini watashiriki mateso na faraja yake sasa. Tumaini letu kwenu halitikisiki, kwa maana tunajua kwamba mnaposhiriki mateso yetu, mtashiriki pia faraja yetu. Philip Edgcumbe Hughes alifanya maoni kuhusu 2 Wakorintho na Waebrania na kazi kidogo kuhusu kitabu cha Ufunuo.

Na kuna sauti; yeye si wa kawaida, alikuwa, na yuko pamoja na Bwana sasa, kulingana na wasomi wa Agano Jipya. Kwa kweli, ni vigumu hata kumzuia kwenye nidhamu kwa sababu alikuwa anajua historia ya tafsiri ya Agano Jipya na Biblia. Lo! Na pia, alikuwa mwanatheolojia mwenye uwezo mkubwa.

Kwa hivyo, maoni yake yanajumuisha historia ya tafsiri. Kwa upande wa usomi muhimu, tafsiri nzito ilianza wakati wa Enlightenment na mambo ya awali hayana thamani, angalau kwa ujumla. Sio hivyo kwa Hughes.

Tunaweza kujifunza mengi kutoka kwa baba, kutoka kwa wa zama za kati, na hakika kutoka kwa warekebishaji, John Edwards, na kadhalika. Hughes anafupisha kwa ufasaha, kwa Mkristo; hata hivyo, kama Paulo anavyoelezea kwingineko, kuna kitu kama ushirika wa mateso ya Kristo, Wafilipi 3:10. Huko ni kushiriki au kushiriki na Kristo katika mateso. Lakini Kristo, na ikumbukwe, hateseki tena katika aibu, kwani sasa ameinuliwa katika utukufu.

Ikiwa tumeitwa kushiriki katika mateso ya Kristo wa udhalilishaji, ni Kristo wa utukufu anayetupatia faraja tele, Kristo yule yule. Ingawa msisitizo, nukuu ya karibu, ni juu ya mateso na faraja ya sasa, kifungu hicho hakikosi tumaini la faraja ya baadaye, kwani kinavutia umakini kwa Mungu anayewafufua wafu. Hiyo ni nukuu kutoka 2 Wakorintho 1:9. 2 Wakorintho 1:17-22, nilitaja kifungu hiki mapema na sina mengi hapa, lakini kinavutia kwa sababu kinamwonyesha Paulo katika hali ya kujilinda, akizuia mashambulizi kuhusu uadilifu wake.

1 Wakorintho 1:15, kwa kuwa nilikuwa na uhakika wa hili, nilitaka kuja kwenu kwanza ili mpate neema ya pili. Nilitaka kuwatembelea nikiwa njiani kwenda Makedonia na kurudi kuwaona nikiwa Makedonia na mnipeleke safarini kwenda Yudea. Je, nilikuwa na wasiwasi nilipotaka kufanya hivi? Je, ninafanya mipango yangu kulingana na mwili, tayari kusema ndiyo, ndiyo, na hapana, hapana kwa wakati mmoja? Hilo ndilo hasa adui zake wanasema kwa sababu Paulo alibadilisha ratiba yake.

Na wanasema, tazama, anabadilisha ratiba yake na hilo ndilo jambo lile lile analofanya na mafundisho yake. Anayabadilisha tu kila mahali. Anafurahisha masikio ya msikilizaji wake.

Yeye ni mtume wa uongo. Je, Paulo anaweza kuvumilia ukosoaji? Ndiyo. Je, anapenda ukosoaji wa ukosoaji? Hapana.

Je, hilo lingemfanya asilale usiku kucha? Usifikiri hivyo. Je, anaweza kuvumilia ukosoaji wa injili? Afadhali usiamini. Na anatoka akipigana.

Na hakika, kama Mungu alivyo mwaminifu, 1:18, neno letu kwenu halikuwa Ndiyo na Hapana. Kwa maana Mwana wa Mungu, Yesu Kristo, tunayemhubiri kwenu, mimi na Silvano na Timotheo, hakuwa Ndiyo na Hapana, bali ndani yake daima ni Ndiyo, kwa maana ahadi zote za Mungu ziko ndani yake.

Ndiyo maana ni kupitia yeye tunatamka Amina yetu kwa utukufu, kwa Mungu kwa utukufu wake. Na Mungu ndiye anayetufanya imara pamoja nanyi katika Kristo, na kututia mafuta, na kututia muhuri wake, na kutupa Roho wake mioyoni mwetu kama dhamana na kushtakiwa na maadui wa kusitasita katika huduma na ujumbe.

Anapokosa kurudi Korintho kama ilivyopangwa, Paulo anatetea yote mawili. Anaeleza kwamba alibadilisha mipango yake ya kutembelea Korintho ili kuwaokoa, mstari wa 23. Muhimu zaidi, anasisitiza kwamba ujumbe wake umebaki thabiti na haujabadilika.

Ujumbe wake, mipango yake inaweza kubadilika, ratiba yake inaweza kubadilika, lakini si ujumbe. Hapana. Huo ni imara na haubadiliki.

Mbinu, mimi ni mambo yote kwa watu wote, na kwa vyovyote vile, nipate kuwaokoa wengine, 1 Wakorintho 9. Mbinu zinabadilika. Ujumbe, haubadiliki. Kwa sababu alipewa na Kristo aliyefufuka, Wagalatia 1, hakuufanya kama wa kughushi.

Hii ni kwa sababu ujumbe wake umejikita kwa Kristo na injili, mistari ya 19 hadi 20. Matumizi haya mawili ya ndani yake ni muhimu. Mungu hufanya ahadi zake na kuzitimiza katika Kristo, yaani, kupitia nafsi na kazi ya mwanawe, Yesu Kristo.

Kutokana na utulivu, Kristo analeta injili, ni ndani yake au kupitia kwake tunatamka amina yetu kwa Mungu kwa ajili ya utukufu wake, mstari wa 20. 19, ndani yake amina yetu ni Ndiyo sikuzote, si Ndiyo na Hapana, si ya kusitasita, na ahadi zote za Mungu hupata Ndiyo ndani yake, zote mbili ambazo tumezielezea kama kupitia kwake. Kuonyesha chombo au njia.

Paulo si mtu asiye na msimamo. Kinyume chake, yeye na Wakristo wote wana nguvu kubwa ya kuleta utulivu katika maisha yao, mistari ya 21 hadi 23. Utatu Mtakatifu huwafanya waumini kuwa imara.

Baba hutuimarisha kupitia huduma za Roho Mtakatifu. Mara nne, Paulo anazungumzia Roho. Baba hututia mafuta kwa Roho, hututia muhuri kwa Roho, hutupatia Roho wake mioyoni mwetu, na hutupatia Roho kama malipo ya awali au dhamana ya urithi wetu wa mwisho.

Mungu anatupa Roho mioyoni mwetu ni njia nyingine ya kuzungumzia kukaa ndani yetu, mshirika mwenza asiyeweza kutenganishwa na muungano na Kristo. Paulo anaandika kwamba ni Mungu anayetuimarisha pamoja nanyi katika Kristo, mstari wa 21. Hapa kuna marejeleo ya tatu katika Kristo katika mistari hii sita.

Katika hali hii, "mstari unaelezea hadhi ya waumini ambao wamethibitishwa kuwa kwa namna fulani wamefafanuliwa na au ni wa Kristo." Kazi bora ya Constantine Campbell, *Paulo na Umoja na Kristo* . 2 Wakorintho 5:16 hadi 21.

Natumaini nilifanya vya kutosha na ushawishi huo wa kuleta utulivu. Labda nitafanya zaidi kidogo. Baada ya kusema ahadi za Mungu, hasa injili, ni thabiti katika mstari wa 20, Paulo anasema katika sura ya 21 Mungu, Utatu, hasa Baba, hutuimarisha.

Hilo ndilo analofanya, si kwa kunena kwake tu bali kwa kutenda kwake. Hasa, anatuimarisha pamoja nanyi katika Kristo. Huenda kukawa na mchezo wa maneno hapa kwa sababu Christos anamaanisha mpakwa mafuta, na maneno yake yanayofuata ni, na ametutia mafuta.

Mungu amewaweka waumini katika Kristo kwa kuwapa Roho Mtakatifu. Huo ndio Utatu. Baba huwaimarisha watu katika umoja na Mwanawe .

Yaani, kuwazungumzia waumini kama wale walio wa Kristo kwa kuwapa Roho. Kwa njia nne, anazungumzia kuwapa Roho. Alitutia mafuta.

Alimimina Roho wake juu ya kanisa mara moja na kwa wote siku ya Pentekoste. Na waumini, tangu wakati huo, hupokea Roho wanapoongoka. Pia ameweka muhuri wake juu yetu.

Ingawa haijulikani sana, katika vifungu vitatu, Paulo anazungumzia Roho Mtakatifu kama muhuri wa Mungu. Tayari tumeiona katika 1 Wakorintho, samahani, Waefeso 4:30. Msilewe kwa divai, bali mjazwe Roho. Loo, hilo si sahihi.

Lazima nigeukie hapo, samahani. Ninakuna mayai yangu hapa kidogo; samahani kwa hilo. Katika sehemu tatu, Paulo anazungumzia muhuri wa Roho Mtakatifu.

Roho Mtakatifu ni muhuri wa Mungu. Waefeso 1:13 na 14. Ndani yake, pia umetiwa muhuri na Roho Mtakatifu aliyeahidiwa.

Katika Kristo, Baba hututia muhuri. Ni utakatifu wa kimungu. Katika Kristo, pia ulitiwa muhuri na Baba kwa muhuri, ambao ni Roho Mtakatifu aliyeahidiwa.

Huo hapo Utatu. Baba ndiye muhuri, Roho ndiye muhuri, na Mungu huwatia muhuri waumini katika Kristo. Vivyo hivyo, ndiyo, ni Waefeso 4:30. Ilinibidi niandike kwanza, lakini naomba radhi kwa nukuu isiyo sahihi.

Wala msimhuzunisha Roho Mtakatifu wa Mungu, ambaye kwa yeye ingekuwa hivyo, kama nilivyosema hapo awali. Tumetiwa muhuri kwa ajili ya siku ya ukombozi. Hapo, maana kuu ya kutiwa muhuri hutoka.

Ni ulinzi. Mungu anatumfunga sasa kwa Roho, akituhakikishia wokovu wetu wa mwisho. Anatufunga, anatuweka alama kama wake, na anatupa mtu wa Uungu ili kutulinda na wokovu wetu hadi au kwa siku ya mwisho ya ukombozi.

Kwa hivyo, ujumbe wa Paulo haubadiliki kwa sababu neno la Mungu ni imara, 2 Wakorintho 1:19. Na Paulo na waumini wengine wote, kwa kweli, pia ni imara, wametulia, kwa sababu ya Utatu. Sio tu kusema 1:19, bali kutenda, hasa katika kutupa Roho. Mungu alitutia mafuta na kututia muhuri kwa Roho.

Haisemi Roho, bali imedokezwa. Na akatupa Roho Wake mioyoni mwetu. Na ya nne ni kama malipo ya awali, dhamana,... Nina tatizo la kukumbuka mambo leo.

Bila shaka, hilo halina uhusiano wowote, kwangu mimi, na umri. Ninajua neno hili pamoja na jina langu mwenyewe. Lakini ndivyo lilivyo? Arabone , bila shaka.

Neno la mkopo la Kiaramu, arabone . Malipo ya awali. Amana.

Tukitarajia ukombozi wa mwisho. Wakati Mungu atatupa urithi uliobaki, au ahadi, kile kilichoahidiwa na... Kama naweza kutumia mfano wa kisasa, pesa za dhati ambazo mnaweka juu ya nyumba. Kwa marejeleo ya baraka ya Mungu kwa Roho Mtakatifu.

Onyesha uthabiti wetu, uliowekwa na Mungu na kupewa watu wake. 2 Wakorintho 1:17-22. 2 Wakorintho 5:16-21.

Sizeeki. Hiyo yote ni hadithi tu, nakuambia. 2 Wakorintho 5, 16-21.

Kwa hivyo, tangu sasa na kuendelea, hatumpimi mtu yeyote kulingana na mwili. Ingawa hapo awali tulimpimi Kristo kulingana na mwili, hatummpimi tena hivyo. Kwa hivyo, ikiwa mtu yeyote yuko ndani ya Kristo, yeye ni kiumbe kipya.

Ya kale yamepita, na tazama, mapya yamekuja. Haya yote yanatoka kwa Mungu, ambaye kwa njia ya Kristo alitupatanisha na nafsi yake mwenyewe, na akatupa huduma ya upatanisho. Yaani, katika Kristo, Mungu alikuwa akiupatanisha ulimwengu na nafsi yake.

Bila kuwahesabia makosa yao na kuwakabidhi ujumbe wa upatanisho. Kwa hiyo, sisi ni mabalozi wa Kristo. Mungu anatusihi kupitia sisi, nasi tunawasihi ninyi, kwa niaba ya Kristo, mpatanishwe na Mungu.

Kwa ajili yetu, ili katika yeye... Kwa ajili yetu, Mungu alimfanya kuwa dhambi, yeye asiyejua dhambi, ili sisi tupate kuwa haki ya Mungu katika yeye. Paulo anazungumzia mabadiliko ya hali ya waumini. Mtu akiwa ndani ya Kristo, yeye ni kiumbe kipya.

Katika Kristo kuna sifa ya eneo jipya ambalo Wakristo wanajikuta ndani yake. Huu ni eneo la Kristo, eneo lake. Kuwa chini ya eneo lake kunamaanisha kuwa sehemu ya uumbaji mpya wa Mungu.

Mtume anaendelea kuelezea hali hii. Ya kale yamepita, anasema. Tazama, mambo mapya yamekuja.

Paulo anaunganisha katika Kristo na upatanisho katika mstari wa 17. Anaonekana kufanya katika Kristo, katika mstari wa 19, sambamba na kupitia Kristo, katika mstari wa 18. Inasema hivi: 18, Mungu kupitia Kristo alitupatanisha na nafsi yake.

19 yaani, katika Kristo, Mungu alikuwa akiupatanisha ulimwengu na nafsi yake. Kupitia Kristo, katika Kristo. 18 na 19 ya 2 Wakorintho 5. Kwa hivyo, katika Kristo, inatumika kwa njia muhimu katika mstari wa 19.

Mungu alikuwa akifanya amani kati ya ulimwengu na yeye mwenyewe kupitia utu na kazi ya Kristo. Paulo pia anaunganisha ndani yake na kuhesabiwa haki. Kwa ajili yetu, mstari wa 21, yeye, Mungu, alimfanya kuwa dhambi, ambaye hakujua dhambi, ili sisi tupate kuwa haki ya Mungu ndani yake.

Ingawa matumizi yote ya lugha ya Kristo yanawasilisha uhusiano kati ya Kristo na waumini, matumizi mengi hayaonyeshi moja kwa moja muungano na Kristo. Lakini hii inaonekana kuwa hivyo hapa. Nami ninamnukuu Constantine Campbell, ambaye, zaidi ya mtu mwingine yeyote, alinifundisha maana yake, muungano na Kristo katika Paulo unamaanisha nini.

"Kifungu hiki kinaweza kuonyesha muungano na Kristo. Waumini huhesabiwa haki kwa kushiriki katika haki ya Kristo. Anarejelea mstari wa 21."

Nguvu ya usomaji huu inatokana na ulinganifu unaoonekana katika mstari ambapo Kristo anakuwa dhambi kwa ajili yetu na waumini wanakuwa haki ndani yake. Kwa kuwa Kristo, ambaye hakujua dhambi, alifanywa dhambi, katika alama za nukuu, hivyo kushiriki hali ngumu katika hali ngumu ya wenye dhambi. Kwa hivyo, wenye dhambi hufanywa kuwa wenye haki kwa kushiriki katika msimamo wake wa haki. Mantiki ya ndani ya mstari yenyewe lazima hatimaye iwe na hitimisho. Ndani yake inaonyesha muungano na Kristo."

Katika hotuba yetu inayofuata, tutaendelea kujifunza kuhusu muungano na Kristo katika nyaraka za Paulo.

Huyu ni Dkt. Robert Peterson katika mafundisho yake kuhusu Roho Mtakatifu na muungano na Kristo. Hiki ni kipindi nambari 13, Misingi ya Muungano na Kristo katika Paulo, 1 na 2 Wakorintho.